

A Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.27.072/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a és Társai Ügyvédi Iroda (levelezési cím:, ügyintéző ügyvéd:) által képviselt felperesnek, a dr. jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. évi január hó 5. napján kelt 6.K.32.056/2011/3. számú ítélete ellen az alperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2012. évi május hó 9. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20 000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes jogelődje hatósági ellenőrzés keretében vizsgálta a felperes 2010. január 27-én sugárzott című műsorszámát, és a 2010. április 13-én kelt 693/2010. (IV.14.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette az Rttv. 5.§ (1) bekezdésében foglaltakat, amely miatt az Rttv. 112.§ (1) bekezdés d) pontjára és a Műsorszolgáltatási Szerződés 11.6.1.2. pontjára hivatkozással 4.345.257 forint megfizetésére kötelezte a műsorszolgáltatót. A kifogásolt riport testi

sértés és a szabadságtól való megfosztás, valamint szexuális erőszak anatómiáját tárta a nézők elé, amikor egy budapesti bűnelkövető csoport letartóztatásáról számolt be. Aggályosnak tartotta az alperes hogy a hírben a szexualitás és az agresszió összekapcsolása mind verbálisan, mind az alkalmazott képi eszközök révén megvalósult. A Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.471/2006/4. számú ítéletében és a Fővárosi Bíróság 3.K.31.163/82005/10. számú döntésében foglaltakat idézve megállapította, hogy a hír közzétételét megelőzően a műsorvezetőnek „A téma sokkoló, akár csak a felvételek.” figyelmeztetése nem minősíthető önálló formában, jól láthatóan, illetve-hallhatóan közzétett felhívásnak.

A felperes keresetében elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan az alperes határozatának hatályon kívül helyezése mellett az alperes új eljárásra kötelezését indítványozta, míg harmadlagos kereseti kérelme a kötbérszankció mérséklésére irányult. A közigazgatási eljárásban tett nyilatkozatában foglaltakat lényegében megismételve hivatkozott arra, hogy az alperes a szerkesztői szabadságba ütköző, azt korlátozó magatartást folytatna, amennyiben a műsorszolgáltatók által meghatározott hírszolgáltatási tevékenységbe kívánna beavatkozni. A kifogásolt szegmensben elhangzott információk mindegyike rendőrségi forrásból származott, a riport - az alperes állításával ellentétben - a testi sértés és szabadságtól való megfosztás, valamint szexuális erőszak anatómiáját nem tárta részletezően, intenzív és realiztikus módon a nézők elé.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy a műsorvezető felvezetése is arra enged következtetni, hogy a felperes is a nyugalom megzavarására alkalmasnak minősítette a riportot, ezért álláspontja szerint a riport tartalma alapján az Rttv. 5.§ (1) bekezdése szerint a műsorszolgáltatónak fel kellett hívni a közönség figyelmét a felkavaró jelenetekre. A figyelmeztetés elhangzását vizsgálva megállapította, hogy a kifogásolt riport esetében a tartalom felvezetését követően a műsorközlő részéről elkülönült mondatban, egyértelműen hallható volt az a kitétel, hogy „a téma sokkoló, akár csak a felvételek”. Az alperes által is idézett másodfokú ítéletben foglaltakra hivatkozva kifejtette, hogy „ az nem követelmény a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az előzetes figyelmeztetésnél az Rttv. szóhasználatát vegye át, de a tájékoztatásnak alkalmasnak kell lennie a tartalmi követelményeket is teljesítő figyelem felhívásra”. Figyelemmel arra, hogy az Rttv. 5.§ (1) bekezdésében foglalt felhívást illetően a jogszabály nem ír elő olyan szignált, vagy hanghatást mint reklámok esetében, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem osztható az alperes érvelése, mely szerint a riport nem különült el a felhívás szövegétől.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, valamint a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a feltárt tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. Az alperes az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően vitatta, hogy a műsorvezető részéről elhangzott figyelmeztetés megjelenésével a felperes eleget tett az Rttv. 5.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, valamint azon elsőfokú ítéleti megállapítással sem értett egyet, hogy a

riport felkonferálásával egyidejűleg nem futtatták a riportot, ugyanis a felvételen egyértelműen látható, hogy a műsorvezető felhívása alatt a képernyőn a rendőrségi rajtaütés felvételei voltak láthatóak, az épületbe történő behatolás, majd az, hogy megbilincselve fekszik mindenki a földön. A műsorvezető felkonferálása és figyelmeztetése nem tekinthető önálló formában, jól láthatóan, illetve hallhatóan közzétett felhívásnak, valamint az nem volt kifejezett és nem volt a nyugalom megzavarására alkalmas képsorok bemutatásától elkülönült, ahogyan azt a jogszabály kötelezővé teszi.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, utalva arra, hogy a figyelemfelhívás önálló formában jelent meg, a kifogásolt képsorok bemutatásától egyértelműen elkülönülten, jól hallható formában.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatoknak és bizonyítékoknak a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ában foglaltak szerinti mérlegelésével, azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével a másodfokú bíróság is egyetértett. Az alperes a fellebbezésben olyan, eddig nem vizsgált tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezte volna.

Az Rttv. 5. § (1) bekezdésének megsértése szempontjából - amint arra a Fővárosi Ítéltábla fentebb hivatkozott döntése is rámutatott - annak van jelentősége, hogy a nyugalom megzavarására alkalmas képi vagy hanghatások bemutatása előtt és ne a bemutatással egyidejűleg, a közben történjen meg a közönség figyelmeztetése. Az Rttv. 5. § (1) bekezdése szerinti figyelmeztetés csak önálló formában, jól láthatóan, illetve hallhatóan közzétett felhívással valósulhat meg, annak kifejezettnek és a nyugalom megzavarására alkalmas képsorok bemutatásától elkülönültnek kell lennie. Az nem követelmény a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az előzetes figyelmeztetésnél az Rttv. szóhasználatát vegye át, de a tájékoztatásnak kétséget kizáróan alkalmasnak kell lennie a tartalmi követelményeket is teljesítő figyelemfelhívásra.

A fenti riport kapcsán a másodfokú bíróság - egyezően az elsőfokú bírósággal - megállapította, hogy a műsorvezető a riport felvezetése közben, annak bemutatása előtt egyértelműen elkülönített formában, jól hallhatóan eleget tett a felperes azon Rttv. szerinti kötelezettségének, hogy a nyugalom megzavarására alkalmas képsorok következnek. A „téma sokkoló, akárcsak a felvételek” kijelentés, mint figyelemfelhívás a mondat tartalmát és nyelvtani értelmét is figyelembe véve elegendő módon kifejezésre juttatta azt a törvény szerinti jogalkotói szándékot, hogy a nyugalom megzavarására alkalmas képi- vagy hanghatások következnek. Másodfokú bíróság a kifogásolt riport megtekintése alapján a felperessel és az elsőfokú bírósággal egyezően arra az álláspontra jutott, hogy a felhívással egyidejűleg nem futott a riport, a elején volt ugyan néhány összevágott

bevágás, azonban a műsorvezető felkonferálása közben a felvételen egy bilincs látható, amely a Fővárosi Ítéltábla olvasatában nem minősült a nyugalom megzavarására alkalmas képsornak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az alperes a Pp. 78. § (1), (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. évi május hó 9. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
dr. Bacsá Andrea s.k. bíró

dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül: